

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/69/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6415010184
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Bednár
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6415010184.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára a sudcov JUDr. Jána Deáka a JUDr. Štefana Nováka, LL.M., v trestnej veci obžalovaného O. W., stíhaného pre zločin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, 3 písm. a) Tr. zák. č. 300/2005 Z. z., na verejnom zasadnutí dňa 18. februára 2020, o odvolaní obžalovaného O. W. proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom, sp. zn. 2T/66/2015 zo dňa 28. 01. 2019 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e sa rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 2T/66/2015 zo dňa 28. 01. 2019 vo výroku o treste.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por.

o d s u d z u j e

obžalovaného O. W., nar. XX. XX. XXXX v N. S., trvale bytom Z. V. č. XXX, okres N. S., S. P. BT Transport s. r. o., Zvolen,

podľa § 237 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j), k) Tr. zák., § 38 ods. 2, 3 Tr. zák., § 39 ods. 1, 3 písm. e) Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd obžalovanému výkon trestu podmienene odkladá a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. sa mu určuje skúšobná doba v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu v Žiari nad Hronom, sp. zn. 2T/66/2015 zo dňa 28. 01. 2019 bol obžalovaný M. W. (správne malo byť O. W.) uznaný vinným zo zločinu porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, 3 písm. a) Tr. zák. č. 300/2005 Z. z., na tom skutkovom základe, že ako konateľ a výkonný riaditeľ spoločnosti GRUBER Logistics, s. r. o., Banská Štiavnica, IČO : 44187939, dňa 22. 04. 2013 v N. S. bez vedomia zahraničného spoločníka uzavrel nevýhodnú zmluvu o poskytnutí finančnej pôžičky medzi spoločnosťou GRUBER Logistics, s. r. o., Banská Štiavnica, zastúpenou konateľom spoločnosti O. W. ako veriteľom a O. W., bytom A. č. XXX/X, N. S., ako dlžníkom, vo výške 30.000 €, na dobu 15 rokov s tým, že v prípade výpovede dlžníka zo spoločnosti GRUBER Logistics, s. r. o., Banská Štiavnica, nebude povinný finančné prostriedky vrátiť, pričom v tom čase bola spoločnosť GRUBER Logistics, s. r. o., Banská Štiavnica, v nepriaznivej finančnej situácii, keď evidovala splatné záväzky vo výške cca 880.000,- € a mala vyčerpaný úverový rámec v banke vo výške 300.000,- €, finančné prostriedky obdržal tým spôsobom, že vykonal v dňoch 29. 04. 2013 a 02. 05. 2013 dva bezhotovostné prevody finančných prostriedkov z bankového účtu spoločnosti GRUBER Logistics, s. r. o., Banská Štiavnica, č. XXXXXXXXXXX/XXXX v prospech svojho bankového účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX, vedeného v Z. Z., a. s., pričom konal v rozpore so záujmami spoločnosti s ustanovením § 135a ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. (Obchodného zákonníka) o povinnostiach konateľa a ustanovením § 81 písm. c), e), a § 82 písm. f) Zákona č. 311/2001 Zbierky zákonov (zákoník práce) o základných povinnostiach zamestnanca a vedúceho zamestnanca, ako aj v rozpore so znením čl. VIII, bod 8.5 písm. a) spoločenskej zmluvy spoločnosti GRUBER Logistics, s. r. o., s obsahom ktorej bol riadne oboznámený

a k dodržiavaniu ktorej sa zaviazal podpisom dňa 02. 06. 2008, čím spôsobil spoločnosti GRUBER Logistics, s. r. o., so sídlom Kammerhofska č. 26, Banská Štiavnica, škodu vo výške 30.000,- €.

Za to mu okresný súd uložil podľa § 237 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j), § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov, pričom podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 51 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil a zároveň mu uložil probačný dohľad, pričom skúšobnú dobu mu ustanovil na dobu 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. g) Tr. zák. zároveň súd obžalovanému uložil povinnosti spočívajúce najmä v príkaze podrobiť sa súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie obžalovaný, a to prostredníctvom svojho obhajcu. Z písomných dôvodov odvolania v podstate vyplynulo, že toto smerovalo proti výrokom o vine a treste. V tejto súvislosti obhajoba poukázala na to, že obžalovaný naďalej trvá na svojej nevine. Finančnú pôžičku od spoločnosti GRUBER Logistics, s. r. o., Banská Štiavnica, vo výške 30.000 € nikdy nesporeoval, nevyhýbal sa zodpovednosti z vrátenia pôžičky, táto napokon bola predmetom civilného konania, preto nevidel jasný dôvod na jeho trestné stíhanie, keďže nikoho nepodviedol, pričom došlo medzi obžalovaným a poškodeným k urovnaniu celej spornej veci.

Následne obhajoba poukázala na odôvodnenie napadnutého rozsudku, kde vyhodnotila vykonané dôkazy, najmä výpoveď poškodeného O.. G.. Súčasne vysvetlila súdu, čo je objektom predmetného trestného činu a zhodnotila postup súdu pri ukladaní trestu obžalovanému z hľadiska jeho druhu a výmery.

V neposlednej rade obhajoba konštatovala, že nie je na mieste záverovať, že obžalovaný sa žalovaného trestného činu dopustil, ak je nad akúkoľvek pochybnosť, že poškodený v rámci dvojstranného právneho úkonu (dohody o urovnaní) sám deklaroval, že medzi ním a obžalovaným W. neexistuje žiadny sporný záväzok. Takúto vysporiadanú pohľadávku v civilnom konaní obhajoba považuje za jeden z materiálnych znakov skutkovej podstaty predmetného trestného činu, ktorého sa mal dopustiť obžalovaný.

Preto navrhla zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na opätovné prejednanie a rozhodnutie, pričom v konečnom dôsledku sa obžalovaný W. domáha oslobodenia spod obžaloby v celom rozsahu.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí konštatoval nad rámec záverov ich odvolania, že v celom súdnom konaní išlo o spor medzi bývalými spoločníkmi. Toto konanie bolo mimosúdne vyriešené, zbytočne boli zaťažené súdy, keďže toto konanie nepatrí na súd. Obžalovaný nepáchal trestnú činnosť, iba si požičal peniaze z firmy, ktorá záležitosť bola mimosúdne vyriešená uzavretím dohody o vysporiadaní. Keďže okresný súd sa nevyssporiadal s vykonanými dôkazmi riadne, svoje rozhodnutie nezodôvodnil tak, ako mu to prikazoval Trestný poriadok, z toho dôvodu obhajoba navrhla, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil prvostupňovému súdu na opätovné prejednanie a rozhodnutie.

Prokurátor na verejnom podujatí uviedol, že napadnutý rozsudok považuje za správny a zákonný, okresný súd správne zistil skutkový stav a uložil obžalovanému primeraný trest. Na margo toho doplnil, že konaním obžalovaného vznikla poškodenej spoločnosti reálna škoda, a to, že tá bola časom vyriešená vzájomnou dohodou, nie je možné považovať za skutočnosť, ktorá by mala vplyv na zmenu zodpovednosti obžalovaného, túto okolnosť je však možné vyhodnotiť ako poľahčujúcu okolnosť. Z uvedeného dôvodu navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí uviedol, že v tejto veci je nevinný, priznal, že peniaze v sume 30.000 € si z firmy požičal. Ďalej poukázal na to, že nikto neriešil, že štyri roky bol vo firme konateľom a snažil sa ju zodpovedne viesť k adekvátnemu zisku. Dnes všetci riešia len jeho pôžičku od v tom čase jeho vlastnej firmy. Nikdy nepopieral úmysel túto pôžičku vrátiť. V ostatnom sa pridržiaval návrhu svojej obhajkyne.

Krajský súd v Banskej Bystrici na podklade podaného odvolania v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného O. W. je čiastočne dôvodné, a to vo vzťahu k výroku o treste.

Z trestného spisu odvolací súd zistil, že okresný súd vo veci vykonal všetky potrebné dôkazy pre svoje rozhodnutie, tieto správne vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 2 ods. 10, ods. 12 Tr. por. V tejto súvislosti sa krajský súd nestotožnil so závermi obhajoby vo vzťahu k hodnoteniu dôkazov, pokiaľ ide o výrok o vine obžalovaného. V odôvodnení napadnutého rozsudku sa okresný súd v zmysle § 168 ods. 1 Tr. por. dostatočne vysporiadal s tým,

ktoré skutočnosti vzal za preukázané, o ktoré dôkazy oprel svoje zistenia, ktoré skutočnosti pokladá so zreteľom na výsledky vykonaného dokazovania za vylúčené alebo pochybné a akými úvahami sa spracoval pri hodnotení dôkazov, najmä tých, ktoré si vzájomne odporovali.

Krajský súd preto nemá pochybnosti o správnosti skutkových zistení uvedených vo výroku napadnutého rozsudku, tieto zodpovedajú výsledkom vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní. Obžalovaného v tomto smere zo spáchania trestnej činnosti usvedčujú svedkyňa H. W., účtovníčka spoločnosti GRUBER Logistics, s. r. o., Banská Štiavnica, ktorá potvrdila vyplatenie sumy 30.000 € na dvakrát bezhotovostným prevodom na účet obžalovaného v dňoch 28. 04. 2013 a 29. 04. 2013, ako aj to, že obžalovaný jej povedal v čase prevodu finančnej čiastky, že je to pôžička, ale k zaúčtovaniu tejto pôžičky nemala žiadne potrebné doklady. Obžalovaného niekoľkokrát žiadala o predloženie dokladu k pôžičke, no vždy jej povedal, že jej ich dá.

Ďalej v neprospech obžalovaného svedčil aj poškodený O.. O. G., G. W., M. W., ako aj samotný obžalovaný, ktorý nepoprel, že si požičal sumu 30.000 € zo spoločnosti, kde bol konateľom. K výpovediam svedkov a z časti aj obžalovaného zodpovedajú listinné dôkazy, najmä zmluva o poskytnutí finančnej pôžičky zo dňa 22. 04. 2013, prehľad transakcií Z. Z., a. s., od dňa 25. 04. 2013 do 12. 09. 2013, záznam z registratúrneho denníku organizácie GRUBER Logistic, s. r. o., zo dňa 24. 04. 2013, v ktorom nie je uvedená zmluva o poskytnutí finančnej pôžičky obžalovanému, ako aj ďalšie listinné dôkazy uvedené v odôvodnení napadnutého rozsudku na str. 7-10.

Podľa § 237 ods. 1 Tr. zák. prečin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku spácha ten, kto inému spôsobí malú škodu tým, že poruší všeobecne záväzným právnym predpisom ustanovenú povinnosť alebo povinnosť uloženú právoplatným rozhodnutím súdu alebo vyplývajúcu zo zmluvy opatrovať alebo spravovať cudzí majetok, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 237 ods. 3 písm. a) Tr. zák. odňatím slobody na tri roky až desať rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 a spôsobí ním značnú škodu.

Objektom trestného činu je cudzí majetok a osobitný vzťah dôvery k pojmu cudzí majetok. Cudzou vecou sa rozumie hnuiteľná vec, nepatriaca páchatelovi vôbec alebo nepatriaca iba jemu a ktorú páchatel nemá vo svojej dispozícii. Podstatou trestného činu je konanie uvedené v § 237 ods. 1 Tr. zák., ktorým vzniká škoda na cudzom majetku bez ohľadu na to, či sa páchatel obohatil alebo nie. Škodou sa rozumie akékoľvek zmenšenie hodnoty opatrovaného alebo spravovaného majetku, vrátane toho, ak nenastane obvyklý prírastok majetku.

Porušenie povinnosti opatrovať alebo spravovať cudzí majetok spočíva v tom, že páchatel koná v rozpore so všeobecným alebo konkrétnym vymedzením obsahu tejto povinnosti.

Vzhľadom na vyššie uvedené potom okresný súd správne uznal obžalovaného za vinného zo zločinu porušenia povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. č. 300/2005 Z. z. Obžalovaný ako konateľ spoločnosti GRUBER Logistics, s. r. o., si sám sebe požičal finančnú čiastku v sume 30.000 € bez súhlasu spoločníkov, za zjavne nevýhodných podmienok pre uvedenú spoločnosť, keďže zmluva sa mala automaticky ukončiť ku dňu výpovede dlžníka zo spoločnosti bez povinnosti ďalšieho splatenia alebo vrátenia predmetnej sumy.

Prvostupňový súd potom správne konštatoval na str. 11 napadnutého rozsudku, že obžalovaný ako spoluvlastník a zároveň konateľ spoločnosti GRUBER Logistics, s. r. o., znížil majetok spoločnosti o sumu vo výške 30.000 € z ktorej neskôr spoločnosti uhradil 5000 €, pričom mal konať v záujme spoločnosti a zveľaďovať jej majetok. V tejto súvislosti sa odvolací súd nestotožnil s argumentáciou obhajoby, že vysporiadanú pohľadávku (uzavretá dohoda o urovnaní medzi spoločnosťou GRUBER Logistics, s. r. o., a SPA Aviatco, s. r. o., a obžalovaným) je potrebné považovať za jeden z materiálnych znakov skutkovej podstaty označeného trestného činu. Teda dohoda o urovnaní zo dňa 26. 08. 2015 je podľa obhajoby zásadným determinantom tohto trestného konania, ktorá deklaruje, že poškodenému nevznikli žiadne právne následky.

Krajský súd ďalej k tomuto poznamenáva, že zločin podľa § 237 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. č. 300/2005 Z. z. je dokonaný porušením povinnosti, v tomto prípade konateľa spoločnosti a vznikom predmetnej škody. Skutočnosť, že po dvoch rokoch došlo k uzavretiu dohody o urovnaní zo dňa 26. 08. 2015 medzi vyššie uvedenými stranami, nemá vplyv na trestnú zodpovednosť obžalovaného, keďže táto riešila ex post náhradu vzniknutej škody.

Na druhej strane sa odvolací súd stotožnil so záverom prokurátora, že túto skutočnosť je možné vziať do úvahy ako poľahčujúcu okolnosť pri ukladaní trestu obžalovanému.

Z uvedeného dôvodu odvolací súd dospel k inému záveru, než prvostupňový súd, pokiaľ ide o výšku uloženého trestu odňatia slobody. V tomto smere priznal obžalovanému okrem poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Tr. por., že obžalovaný viedol pred spáchaním skutku riadny život, aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. k) Tr. por., že sa pričínil k odstráneniu škodlivých následkov, pričom priťažujúcu okolnosť krajský súd žiadnu nezistil.

Preto v zmysle § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. prevažovali poľahčujúce okolnosti nad priťažujúcimi, čím sa znižuje horná hranica zákonom stanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu, teda obžalovanému bolo

možné ukladať trest nie v zákonom stanovenej trestnej sadzbe od troch do desať rokov, ale v zákonom upravenej trestnej sadzbe od troch rokov do sedem rokov a osem mesiacov. Vzhľadom na okolnosti prípadu, správanie sa obžalovaného po čine, ako aj na to, že od spáchania trestného činu uplynulo sedem rokov, odvolací súd aplikoval pri ukladaní trestu obžalovanému ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák. a uložil mu trest odňatia slobody pod zákonom ustanovenú trestnú sadzbu vo výmere 1 (jeden) rok.

Ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák. zohľadňuje najmä okolnosti, ktoré súvisia so skutkom ako takým a jeho právnym posúdením. V zmysle zaužívanej súdnej praxe treba pod okolnosťami prípadu rozumieť aj okolnosti v širšom zmysle slova, súvisiace v danom prípade so spôsobom jeho prejednávania a dĺžkou konania. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd považoval za primeranú skúšobnú dobu podmieneného odsúdenia v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov. S prihliadnutím na osobu obžalovaného, ktorý po čine viedol riadny život, odvolací súd nepovažoval za potrebné mu uložiť probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Takto uložený trest považuje za vyhovujúci generálnej, tak i individuálnej prevencii.

Z vyššie uvedených dôvodov krajský súd nemohol vyhovieť odvolaniu obžalovaného a preto rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Pre úplnosť krajský súd dodáva, že pri vyhotovení rovnopisov rozsudku došlo k zrejmej nesprávosti pri uvedení mena obžalovaného W., ktoré v rozsudku okresného súdu bolo uvedené nesprávne M. W., pričom správne malo byť uvedené O. W.. Táto zrejma nesprávnosť nie je v súlade s vyhláseným rozsudkom, preto po vrátení spisového materiálu okresnému súdu predseda senátu musí vykonať opravu právoplatného rozsudku okresného súdu v zmysle § 174 Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.